

מישחקי מטבע ולשון

אני מציע את נוסח ההחלטה הראשונה של סיעת המערך בכינוסה הקרוב: "סיעת המערך בכנסת משבחת, מסארת ומרוממת את אדריכל הישיבה יצחק רבין..."

מסקיזום

תוצאות הבחירות היו בבחינת חסד שעשה הציבור למערך ולעצמה, שכן דבר אחד הוכח: העם מסוגל לבחון ולהעניש שליטון גרוע, באופן דמוקרטי. יש להתייחס לתוצאות הבחירות כאל פסקיזום בשלטון המערך, ונתר רק לקוות שבעוד ארבע שנים (ואולי עוד לפניכן), יוכל העם להחליף את השלטון בצורה דמוקרטית.

הקנין של הליכוד

אני מרחם על אלה החושבים כי הרוויזיוניסטים השתנו מהימים שבהם בית"ר השתתפה בכנס הניצחון של מוסוליני ותנועת הנוער שלה, נכון שמים רבים עברו מתחת לגישרי רומא והירקון מאז שנות העשרים המאוחרות, אך אנשי הליכוד רוויים שנאה לכל אלה שאינם מסכימים עימם. נכון שעד עתה הם שיחקו לפי כללי הדמוקרטיה, אך הם עשו זאת כיוון שהם לא היו בטוחים בכוחם.

עתה הם ינסו להשתלט על חברת העובדים, כדי למוטט את ההסתדרות מבפנים. אחר-כך הם יחסלו את ההתיישבות העובדת ואת התנועה הקיבוצית, הנחשבת כקוצ בעיניהם.

אברהם קופל, אנטוורפן, בלגיה

מי שווה למה?

כאשר נזרק עזר וייצמן מן הליכוד, טען הוא עצמו שבליכוד יש אנשים ששווים יותר וששווים פחות, אבל שיש שם גם אנשים ששווים לתחת. איש זה עומד עתה בצמרת הליכוד, ויתמנה - קרוב לוודאי - כשרהביטחון. או מי אמר שהמדינה הזאת לא-כל-כך שפויה?

ד. ישראלי, ירושלים

הזכות לרוץ

איני מבין כיצד יש למיפלגות כמו הליכוד וד"ש החוצשה לרוץ בבחירות להסתדרות. באיזה מקום נוסף בעולם מייצגות מיפלגות הקפיטל את הפועלים? לדעתך, רק למיפלגות הסוציאליסטיות ולמיפלגות הפועלים יש זכות לרוץ לבחירות. עדיף, כמובן, שאנשים מקרב הפועלים ירוצו ברשימות אישיות, ולמיפלגות לא יהיה כל קשר להסתדרות.

נקודה חמורה יותר היא העובדה שכל אדם בעל פינסק אדום, דהיינו חבר קופת חולים של ההסתדרות, יצביע להסתדרות. בהסתדרות לא דנים בעיסקי קופת-חולים בלבד, תפקידה הוא לייצג את הפועל בסכסוכים עם מעבידיו, לכן, לא ייתכן שמעביד ובעלי-עצם יצביעו להסתדרות, ויקבע מי ייצג את פועליו גנור, רק בשל העובדה שהוא בעל פינסק אדום.

יוסי קאופמן, גיבעתיים

הכובע הנכון

שוב הוכיח העם בציון את תכונותיו הבסיסיות: פסיחה על שני הסעיפים, חוסר בגרות אינטלקטואלית, ליקוי פרסקטיבה ומעל לכל - אינטליגנציה לקויה במובן הרחב של המילה. העם הזה, שהוא חמיקי-הודמנויות קלאסי, החמיק שוב הודמנות לצעוד צעד קדימה אל השלום, והתחיל לצעוד לאחור אל העבר, לכיוון האבות. בקצב הזה עוד נבנה סביב עצמנו חומת סין, ומסביב לה תעלות-מים. אין יוצא ואין בא. עם לבדד ישכון. בית-המיקדש ייבנה מחדש, וזקני ספרטה ישרתו בו לתיארה.

א. גבררפנט, תל-אביב

תחיות בתחרות מלכת-המים וגם לא מלכת-מים אופיינית. דווקא עובדה זו הפכה את סרט-הטלוויזיה עליה לתעודה אנטי מרתקת.

הקטעים שהציגו את אורלי מחוץ למיסגרת התחרות, כשהיא מגלה את החיים האמיתיים מאחרי עולם-הנוהר שבו ביקשה להשתלב, שהראו אותה בבדידותה וב"הפגנתיות", נאבקה עם קשיי המציאות של חיי היומיום, אכולת ספקות ופיקפוקים שמה בכל-זאת אין בכוחה "לכבוש את העולם", כפי שהתיימרה תחילה - הם שהעניקו לסרט את עמקותו ורגישותו. כמה מהם היו נוגעים-ללב.

קטעים אלה העמידו גם בפרופורציה הנכונה את מהותה ומישקלה של תחרות-רוויזיוני מסוגה של תחרות מלכת-המים. היה זה דווקא אביה של אורלי - של אורך להסרט התקשה להבין מה עשויה תחרות מעין זו להעניק לבתו - שהטיב להגדיר אותה לבסוף, כשאמר: "איך אומרים בערבית - מה שזה נתן לך, זה שביעה ימים של מישמיש" - תקופה קצרה של כיף, שעשועים באשליות וביחלומות של לילות קיץ.

מבחינה זו היה סרט-הטלוויזיה להיות מלכה מעין מישדר-שירות של תחרות מלכת-המים, מישש בו כדי למנוע אי-הבנות ואשליות-שווא. תחרות-היופי אינה אלא שעשוע חברתי, שהוא הווייה ביי

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי. המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 03-243386. תא-דואר 136. מען מברקי: "עולמפרס". מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רח' בן-אביגדור. הפצה: "גד" בע"מ. גרופות: "ציוןקונגרסיה כספי" בע"מ. העורך הראשי: אורי אבנרי. העורך: אלי תבור. עורך תכנית: יוסי שנון. עורכת כיתוב: נורית יהודאי. ראש המינהלה: אברהם סיטון. מח' המודעות: רפי זכרונאי. המוזיקה: העולם הזה בע"מ.

כביכול מסתתר סיפור-חיים בלתי-שיגורתי. סיפורה של אורלי, ילידת מרוקו, שגדלה בשכונת-עוני בגיבעתי-עליה כבת למישפחה הרוסה, נחשף בסרט רק בחל-

קיא קי

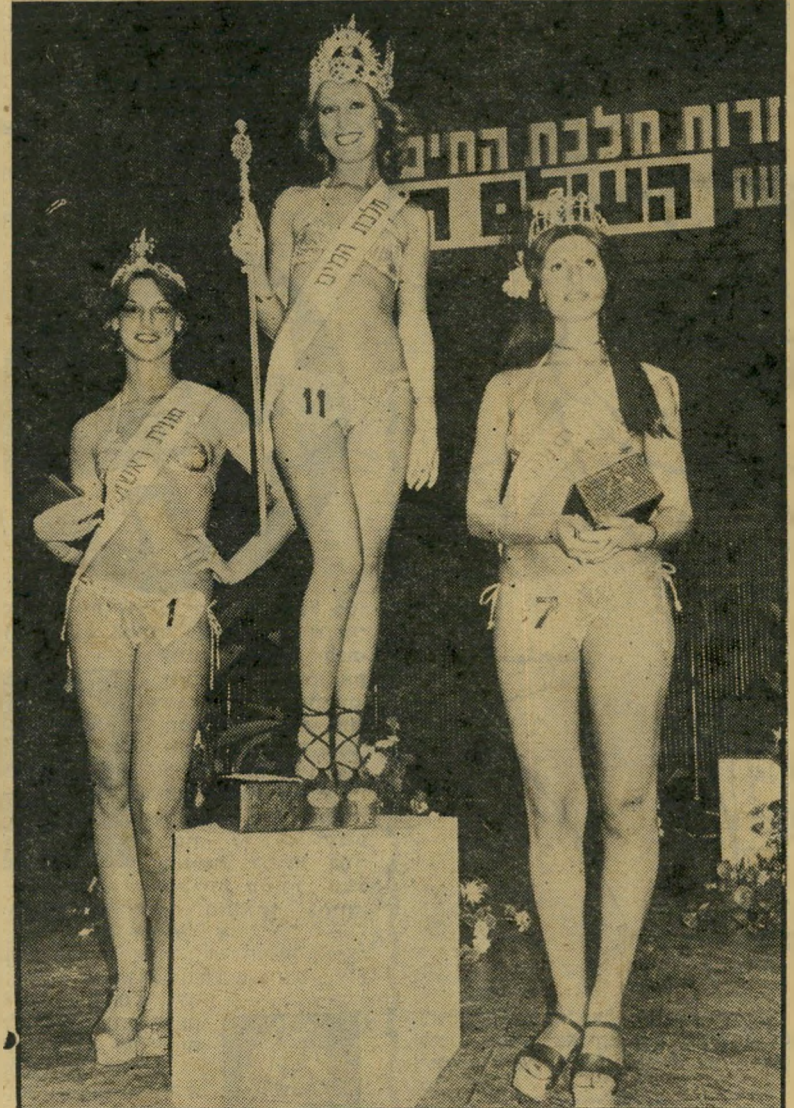
רק מיקרה היה זה שסרט-הטלוויזיה היה להיות מלכה, שהוקדש לבחירתה ול-אישיותה של מלכת-המים 1976. אורלי חידה, הוקרן בשבוע שעבר, ערב ההכרזה על פתיחת תחרות מלכת-המים 1977. סירטם של הבמאי גידעון גנני והמפיק קים דן ארוי ומיכה שגיר נועד להיות מוקרן עוד לפני כמה חודשים. אולם ביגלל הקדמת הבחירות נדחתה הקרנתו. הקטע הקצר בסרט, שבו נראה עורכו הראשי של העולם הזה, אורי אבנרי, מכיר את מלכת-המים, לא תאם את חוקי הבחירות. האוסר הקרנת תמונות של מועמדים לכנסת בתקופה של מילחמת-החירות, מיששה, רחמנא ליצלן, עוד עלול היה לראות קטע זה תעמולה-בחירות. תחת להקצין קטע זה, העדיפו מפיקי-הסרט להקרינו במועד מאוחר יותר, אחרי הבחירות.

אבל הסרט לא הופק ולא הוקרן כסרט פריסומת לתחרות מלכת-המים, התחרות המסורתית שאיתה עורך העולם הזה מדי קיץ, זה 15 שנה. הוא נועד להיות - ולדעתי הוא אכן היה - תחקיר-לעומק על המניעים והדחפים, המביאים נערות להשתתף בתחרויות-יופי.

מבחינה זאת לא חידש אומנם סירטו של גנני הרבה. אבל הוא הצליח להמחיש ליצופים שהמוטיבציה העיקרית, בצד עצם ההווייה של השתתפות בחגיגת-נעורים ויופי זו, על כל הטיוולים והנשפים הנערך כיום במיסגרתה, היא השאיפה לצאת מאלמוניות, לקבל זהות ייחודית ולהשתמש בתחרות כבקרישקפיצה לחידה לי עולם הנראה נוצץ וזוהר - עולם הדוגמנות והמישחק.

בבחינתה של אורלי חידה נגיבורת הסרט היתה מיקרית. ליוצרי הסרט, כמו למארגני התחרות, לא היה מושג מי תיבחר כמלכת-המים. בניגוד לתחרויות-יופי אחרות, מערכת הבחירה הסופית של מלכת-המים בידי הקהל, המצביע בקלפיות, תהליך ההצבעה ומניין הקולות, שרק בסיומו ניתן לדעת מי זכתה בתואר, הוצג באריכות בסרט.

אורלי משכה את תשומת-ליבם של יוצרי הסרט משום שהיתה יוצאת-דופן לעור מת שאר הנערות שנטלו חלק בתחרות. היא היתה חיילת וקיבוצינית (מדרגה א), שהבליטה למן הרגע הראשון שאפתנות עצומה. בניגוד לשאר המשתתפות, שהתייחסו לתחרות בקלילות, כאל הרפתקאית משעשעת, היתה לתחרות בעיני אורלי חשיבות רבה. היא נראתה בעיניה כימעט כגורלית להמשך הקאריירה שלה. אורלי, שהיתה אז ערב שיחרורה מ"צהל", ביקשה להתחיל בקאריירה עצמאית בתחום המישחק בתיאטרון, והדוגמנות. היה לה חשוב לזכות בתארים, והיא עמלה לשמור יותר מכל מתחרה אחרת. שאפתנות זו נרמה ליוצרי הסרט להתחקות אחר אישיותה של אורלי כבר בשלבים המוקדמים של התחרות. או הסתבר להם כי מאחרי הנערה החייכנית והעליונה

מלכת-המים 1976: אורלי חידה (במרכז) וסגניותיה, שבעה ימים של מישמיש

דורית למשתתפות ולצופים. רק לעיתים מתרחשת במיסגרתה מהדורה חדשה של סיפור סינדורה, ונסתחת קאריירה מזהירה בפני הנוכה, כפי שקרה למלכות-המים יהודית מזור, עליזה גור, בתיה בני דקט, גני פרי ועוד. ראוי שדברים אלה יהיו ברורים מראש לכל מי שעומדת ליטול חלק גם בתחרות מלכת-המים השנה, שעל פתיחתה יוכרו בימים הקרובים.

הסיפור המלא הוא טראגי ומזעזע הרבה יותר. אולם גם המעט הנראה בסרט יש בו כדי להסביר את הדחף העצום שיש לנערה זו להגיע למשהו, לזכות בכחום, בחיבה ובתשומת-לב, לצאת מאלמוניות ולקבל הכרה, להראות בלשונה, "שאני מישהו".

הכרעת הקהל גרמה לכך שאורלי אומי גם זכתה במהלך התחרות בשני תוארים: נסיכת הכרמל ומלכת-המים. כך נוצר סרט על המלכה עצמה, ולא רק על משתתפת אלמונית שקיוותה לזכות בתואר.

אורלי חידה אינה טיפוסית למש-

תמונה